Lietas Nr. 11817002311
Lietas arhīva Nr. KA06-0097-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2015.gada 8.aprīlī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents E.Lenšs,
tiesneši V.Donāns, V.Sprudzāns,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu, kurā ar Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar policijas kontroli uz 1 gadu, pēc 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikts, noteiktos sodus daļēji saskaitot, brīvības atņemšana uz 3 gadiem 1 mēnesi un policijas kontrole uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu soda izciešanas laikā /pers. B/ ieskaitīts iepriekšējais apcietinājums no 2010.gada 3.decembra līdz 2011.gada 14.februārim.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar policijas kontroli uz 2 gadiem, pēc 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 1 mēnesi un policijas kontrole uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu galīgais sods pēc spriedumu kopības /pers. C/ noteikts, noteiktajam sodam daļēji pievienojot pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2009.gada 29.jūnija sprieduma neizciesto sodu, brīvības atņemšana uz 4 gadiem 3 mēnešiem un policijas kontrole uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu soda izciešanas laikā /pers. C/ ieskaitīts apcietinājums no 2010.gada 3.decembra līdz 2011.gada 14.februārim un no 2011.gada 1.novembra līdz 2013.gada 13.maijam.

Piedzīta solidāri no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" mantiskā kaitējuma kompensācija Ls 9 907,68 apmērā.

Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, konstatēja:

ar **Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu** /pers. B/ un /pers. C/ notiesāti pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un 185.panta 1.daļas par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarījuši svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā un no glabātuves lielā apmērā, un izdarījuši tīšu svešas mantas bojāšanu šādos apstākļos:

2010.gada 3.decembrī pēc plkst.2.00. apsūdzētais /pers. C/, būdams agrāk sodīts par zādzību, nosacīta soda izciešanas laikā, un /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, darbojoties vienoti un saskaņoti ar citām personām, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, nolūkā izdarīt naudas zādzību no bankomāta ar automašīnu /TL marka/ ar /TL numurs/ piebrauca pie SIA „Mārksmens" veikala „TOP" Jaunpils novada Jaunpils /Nosaukums A/, automašīnu novietojot uz ceļa apmēram 300 metru attālumā no veikala „TOP". /pers. C/, realizējot kopīgu nodomu, ar skrūvgriezi uzlauza veikala „TOP" ieejas durvju slēdzeni. Turpinot noziedzīgās darbības, apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ zādzības nolūkā iekļuva veikala telpā, kur atradās AS "Swedbank" bankomāts. Viens no grupas dalībniekiem, kriminālprocess pret kuru izdalīts atsevišķā lietvedībā, palika uz ceļa un novēroja automašīnu /TL marka/ un apkārtni, lai brīdinātu par apsardzes vai policijas darbinieku tuvošanos, vai citām briesmām, bet vēl viens dalībnieks, kriminālprocess pret kuru izdalīts atsevišķā lietvedībā, palika uz ielas pie veikala durvīm, lai novērotu apkārtni un brīdinātu par apsardzes vai policijas darbinieku tuvošanos, vai citām briesmām. Iekļuvis veikala telpās, apsūdzētais /pers. B/, realizējot kopīgu nodomu, ar speciāli šim nolūkam sagatavotu aprīkojumu metāla griešanai sagrieza bankomāta durvis, kuras pēc tam ar lauzni atlauza apsūdzētais /pers. C/. Tādā veidā abi apsūdzētie tīši bojāja svešu mantu - bankomātu Ls 8762,12 vērtībā. No AS "Swedbank" bankomāta abi apsūdzētie izņēma kasetes ar naudas banknotēm par kopējo summu Ls 15 610, tā nozogot naudas summu, kas veido lielus apmērus. Ar nozagtajām kasetēm ar naudas banknotēm /pers. B/, /pers. C/ un citas personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, no zādzības vietas aizbēga, kad pamanīja, ka veikalam tuvojas policijas darbinieki. Pēc zādzības izdarīšanas /pers. B/, /pers. C/ un citas personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, sadalīja savā starpā nozagto naudu, bet naudas kasetes un metāla griešanai paredzēto aprīkojumu izmeta. Šīs apsūdzēto /pers B/un /pers C/*katra* darbības Tukuma rajona tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un 185.panta 1.daļas. *(lietas 10.sējuma 6.-28.lapa)*.

Par pirmās instances tiesas spriedumu **Zemgales tiesas apgabala prokurors P.Sondors iesniedzis apelācijas protestu**, kurā lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu notiesājoš u spriedumu, atzīstot apsūdzētos par vainīgiem tādā apsūdzības apjomā, kādu prokurors uzturēja pirmās instances tiesā, un noteikt apsūdzētajiem sodus atbilstoši prokurora pozīcijai pirmās instances tiesā.

Uzskata, ka spriedums ir nepamatots un atceļams daļā par noziedzīgā nodarījuma aprakstu, juridisko kvalifikāciju un apsūdzētajiem noteikto sodu juridisku un faktisku apstākļu dēļ.

Tiesa, kvalificējot noziedzīgus nodarījumus, izslēgusi kvalificējošo pazīmi - organizēta grupa. Šāda tiesas nostāja neatbilst Krimināllikuma 21.pantā noteiktajam. Visas nepieciešamās pazīmes, lai konstatētu organizēto grupu, tiesa atzinusi par pierādītām, bet nepareizi piemērojusi Krimināllikuma Vispārīgās daļas normas, kas novedis pie nepareizas noziedzīgu nodarījumu kvalifikācijas.

Tiesa pārkvalificējusi abu apsūdzēto darbības no Krimināllikuma 185.panta 2.daļas uz Krimināllikuma 185.panta 1.daļu, norādot, ka iztiesāšanas gaitā netika gūti pierādījumi tam, ka apsūdzēto darbības izraisīja smagas sekas. Šāds tiesas secinājums ir kļūdains, kas radies nepareizas pierādījumu novērtēšanas rezultātā. Tiesa kā bankomāta vērtību norādījusi Ls 8762,12, vadoties no SIA Hansab izziņas. Tomēr tiesa nav ņēmusi vērā, ka šis aprēķins nav saistīts ar bankomāta izmaksu amortizāciju, un nav un nevar būt par pierādījumu bankomāta patiesajai tirgus vērtībai. Tiesa nav izvērtējusi uzņēmuma pārstāvja liecības tiesā par to, ka patiesā tirgus vērtība šādam bankomātam bijusi daudz lielāka par apsūdzībā norādīto. Turklāt tiesa nepamatoti no apsūdzības izslēgusi SIA „Mārksmens" nodarīto kaitējumu, demontāžas izdevumus un citus apsūdzībā norādītos apstākļus, sniedzot savu noziedzīga nodarījuma aprakstu.

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesa nepamatoti nav atzinusi par atbildību pastiprinošu apstākli to, ka abi apsūdzētie Krimināllikuma 185.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarījuši personu grupā (Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 2.punkts). Neatzīstot šo apstākli par atbildību pastiprinošu, nepareizi kvalificējot nodarījumu un nepietiekami izvērtējot apsūdzēto personības, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa noteikusi nesamērīgi mīkstus sodus.

Par pirmās instances tiesas spriedumu **apsūdzētais /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzību**, kurā lūdzis atcelt Tukuma rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru viņš atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un taisīt jaunu spriedumu lietā, pārkvalificējot viņa darbības pēc Krimināllikuma 175.panta 3.daļas un 185.panta 1.daļas, piemērojot attiecīgu, samazinātu soda mēru un samazinot piedzenamās materiālās kompensācijas apmēru.

Apelators norādījis, ka tiesā atzinis savu vainu viņam inkriminētajās faktiskajās darbībās, taču viss noticis neapzināti un spontāni, tikai pašā zādzības brīdī apzinoties, ka tiek veikts noziedzīgs nodarījums. Tiesa pilnīgi nepareizi novērtējusi un konstatējusi cietušajiem nodarīto materiālo zaudējumu apmēru, kas novedis pie nepareizas noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijas un līdz ar to pie neatbilstoša soda mēra noteikšanas, tādēļ pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots, neatbilstošs Kriminālprocesa likuma 512.panta prasībām un atceļams.

Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pants noteic, ka atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziegumu, kas izdarīts lielā apmērā, iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nozieguma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto mēnešalgu kopsummu. Nozieguma izdarīšanas brīdī 2010.gada 3.decembrī minimālā mēnešalga Latvijas Republikā bija Ls 180, tātad, lai notiesātu viņu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, nepieciešams konstatēt, ka zādzība izdarīta lielā apmērā, proti, apmērā, kas sasniedz vismaz Ls 9000. Kā norāda pati tiesa - nauda, kura tika nozagta no bankomāta un izņemta uzreiz pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas Ls 8925 apmērā, ir atgriežama cietušajam. Tātad naudas summa, kura tikusi nozagta no AS „Swedbank" bankomāta, nesasniedz apmēru, lai nodarītā kaitējuma apmēru varētu uzskatīt par lielu.

AS „Swedbank" savā iesniegumā norādījusi pavisam citu naudas summu, kura it kā atradusies bankomātā zādzības brīdī un tikusi nozagta, taču ticami un neapgāžami pierādījumi šim apgalvojumam no cietušā puses nav iesniegti un lietas materiāli tādus nesatur. Lietā nav ārkārtas inventarizācijas akta, līdz ar to apsūdzībai un tiesai, kvalificējot noziedzīgu nodarījumu pēc apmēra kvalificējošās pazīmes un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 19.panta 3.daļu, bija jāvadās no naudas summas, kura tika atrasta pie apsūdzētajiem un tiem izņemta. Viss minētais liecina par to, ka nav nekāda pamata viņa faktiskās darbības kvalificēt pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, jo tās atbilst Krimināllikuma 175.panta 3.daļas kvalifikācijai, kura paredz arī atšķirīgu soda mēra noteikšanu.

Tiesa pareizi kvalificējusi viņa darbības pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, konstatējot viņa krimināatbildību par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu, taču pieļāvusi nepamatotas kļūdas, nosakot no apsūdzētajiem par labu cietušajam AS „Swedbank" piedzenamās zaudējumu summas apjomu. Tiesa cietušā sabojātās mantas (bankomāta) vērtību noteikusi, balstoties uz paša cietušā un dažādu liecinieku, kuru kvalifikācija nav pierādīta un ir apšaubāma, paskaidrojumiem, kas ir formāli un nav apstiprināti ar neapšaubāmiem pierādījumiem.

Nosakot soda mēru, Tukuma rajona tiesa nav ņēmusi vērā svarīgus atbildību mīkstinošus apstākļus - viņa vaļsirdīgā atzīšanās nodarītajā un tā nožēlošana, kā arī ģimenes stāvoklis. Tāpat tiesa nepamatoti norādījusi, ka /pers. C/ attieksme pret apsūdzību ir uzskatāma par viņa aizstāvības pozīciju, kuru viņš realizē ar nolūku samazināt savas vainas pakāpi un attaisnot savas darbības. Pirmās instances tiesā jau esot paudis savu attieksmi pret nodarīto, to nožēlojot un atzīstot savu vainu noziedzīga nodarījuma pastrādāšanā. Tiesa nav konstatējusi neatbilstības un/vai atšķirības starp viņa liecībām un lietas faktiskajiem apstākļiem. Apstāklis, ka viņš nepiekrīt savu noziedzīgo darbību juridiskajai kvalifikācijai un nodarītā materiālā kaitējuma apmēram, nepavisam nenozīmē, ka vēlas attaisnot savu rīcību un izvairīties no taisnīga soda.

Tukuma rajona tiesa, taisot spriedumu, nav pilnvērtīgi un skrupulozi izvērtējusi visus lietas apstākļus, pierādījumus un materiālus, kas atrodas lietā, tādēļ spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta nosacījumiem par sprieduma tiesiskumu un pamatotību, kā arī šī paša likuma 19.panta 3.daļas noteikumiem par saprātīgo šaubu iztulkošanu par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Svarīgi arī ņemt vērā apstākli, ka viņš atrodas pirmstiesas apcietinājumā jau kopš 2011.gada 1.novembra.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību bija iesniedzis arī apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis zvērināts advokāts A.Liepiņš. Spriedums daļā par /pers. B/ notiesāšanu ir stājies spēkā.

Ar **Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu** Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atcelts daļā par /pers. B/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, galīgā soda noteikšanu /pers. B/ pēc Krimināllikuma 50.panta 1.daļas, solidāru kaitējuma kompensācijas piedziņu no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" Ls 9 907,68 apmērā.

Izbeigts kriminālprocess pret /pers. B/ apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu.

Piedzīti solidāri no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" Ls 4953,84. Pārējā daļā AS "Swedbank" prasība par kaitējuma kompensāciju Ls 4 953,84 nav noteikta.

Pārējā daļā Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atstāts negrozīts *(lietas 10.sējuma 182.-197.lapa).*

Ar **Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada 30.aprīļa lēmumu** Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 26.novembra spriedums atcelts daļā par /pers. B/ un /pers. C/ katram noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, /pers. C/ noteikto sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas solidāro piedziņu 7 048 *euro* (4 953,85 lati) no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank".

Atceltajās daļās lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā. Pārējā daļā apelācijas instances tiesas spriedums atstāts negrozīts.

/pers. C/ drošības līdzeklis – apcietinājums, atstāts negrozīts.

/pers. B/ drošības līdzeklis – drošības nauda, aizliegums izbraukt no valsts, aizliegums tuvoties noteiktām personām, - atstāts negrozīts *(lietas 10.sējuma 226.-235.lapa).*

Ar **Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu** Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atcelts daļā par apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/ katram noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, daļā par /pers. C/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas solidāro piedziņu Ls 9907,68 apmērā no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank". Izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu. Pārējā daļā Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atstāts negrozīts *(lietas 11.sējuma 99.-117.lapa).*

Ar **Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumu** Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedums atcelts daļā, ar kuru izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu, daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu un lietu šajās daļās nosūtīja jaunai izskatīšanai Zemgales apgabaltiesā *(lietas 11.sējuma 173.-181.lapa).*

Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā saņemts **apsūdzētā /pers. C/ aizstāvja zvērināta advokāta Armanda Stumberga rakstveida viedoklis** par apsūdzētajam /pers. C/ nosakāmo sodu, kurā norādīts, ka:

[1.] Zvērināts advokāts Armands Stumbergs realizē apsūdzētā /pers. C/ aizstāvību kriminālprocesā Nr. 11817002311.

[1.1.] Ar Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 30.janvāra lēmumu kriminālprocesā Nr.11817002311 tika atcelts Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedums daļā, ar kuru izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, kā arī daļā par /pers. C/ galīgā soda noteikšanu. Ievērojot minēto, /pers. C/ aizstāvis Kriminālprocesa likuma 559.panta 5.daļas kārtībā iesniedz rakstveida viedokli par /pers. C/ nosakāmo sodu.

[2.] Krimināllikuma 46.panta 3.daļā noteikts, ka „Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus". 2014.gada 13.oktobra Zemgales apgabaltiesas spriedumā kā /pers. C/ atbildību mīkstinošs apstāklis tika atzīts apstāklis, ka viņš vaļsirdīgi atzinās un izdarīto nožēloja.

[2.1.] No Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma 20.punkta izriet, ka „Fakts, ka persona ir atlīdzinājusi ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu, ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli. Vērtējams arī fakts, ka persona ir uzsākusi kaitējuma atlīdzināšanu". Attiecībā uz nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu Zemgales apgabaltiesa 2014.gada 13.oktobra spriedumā norādīja, ka /pers. C/ savas no izlīguma ar A/S „Swedbank" izrietošās saistības pilda, taču nodarītais kaitējums ir atlīdzināts tikai daļēji, kā rezultātā apelācijas instances tiesa secināja, ka šis apstāklis nav atzīstams par viņa atbildību mīkstinošu apstākli.

Šajā sakarā būtiski ir norādīt, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības ir rūpīgi pildījis un arī turpinās pildīt, lai atlīdzinātu visu no izlīguma izrietošo A/S „Swedbank" nodarīto kaitējumu (kas arī izriet no 2015.gada 19.februāra cietušā A/S „Swedbank" rakstveida vēstules).

[2.1.1.] norāda, ka /pers. C/ kaitējuma atlīdzināšanas procesu apgrūtina apstāklis, ka viņš jau ilgstošu laika posmu atrodas apcietinājumā. Tieši apstāklis, ka /pers. C/ atrodas apcietinājumā būtiski ietekmē viņa spējas šobrīd pilnā apjomā atlīdzināt nodarīto kaitējumu, kas būtu par pamatu atzīt kaitējuma atlīdzināšanu kā atbildību mīkstinošu apstākli. Ja /pers. C/ netiktu piemērots apcietinājums, tad nodarīto kaitējumu viņš būtu jau atlīdzinājis pilnā apjomā, tāpat kā to izdarīja līdzapsūdzētais /pers. B/.

[2.1.2.] 2014.gada 13.oktobra spriedumā apelācijas instances tiesa norādīja, ka /pers. B/ noslēgtā izlīguma ar A/S „Swedbank" pilnīga izpilde ir par pamatu atzīt to kā viņa atbildību mīkstinošu apstākli. Tajā pašā laikā tiesa norādīja, ka noslēgtā izlīguma izpilde neatbrīvo viņu no pienākuma atlīdzināt solidāri nodarīto kaitējumu. Pēc būtības /pers. B/ izlīguma izpilde neatbilda Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punkta prasībām, taču tiesas ieskatā viņam bija konstatējams minētais atbildību mīkstinošais apstāklis. Tādējādi būtu izvērtējams, vai /pers. C/ faktiskā situācija arī neatbilst Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā noteiktajam atbildību mīkstinošajam apstāklim, ievērojot iepriekš norādīto, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības rūpīgi pilda un turpmāk arī pildīs, lai A/S „Swedbank" pēc iespējas drīzāk tiktu atlīdzināts viss nodarītais kaitējums.

Ievērojot minēto, /pers. C/ aizstāvis lūdz tiesu ņemt vērā, ka /pers. C/ aktīvi atlīdzina A/S „Swedbank" nodarīto kaitējumu, par spīti apstāklim, ka viņš atrodas apcietinājumā, tādējādi jau atlīdzinot cietušajam nodarīto kaitējumu.

[3.] Krimināllikuma 52.panta 5.daļā noteikts, ka „Apcietinājumu un izciestā soda daļu soda termiņā ieskaita atbilstoši šā panta pirmās daļas noteikumiem". No Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 30.janvāra lēmuma izriet, ka Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2009.gada 20.oktobra spriedumā ieskaitīts /pers. C/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2009.gada 4.marta līdz 2009.gada 29.jūnijam.

[?.1.] Ievērojot Krimināllikuma 52.panta 5.daļas noteikumus, aizstāvis lūdz tiesu /pers. C/ soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto termiņu kriminālprocesa Nr.11817002311/11390087510 ietvaros.

[4.] Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteikts, ka „Ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas". 2014.gada 13.oktobra spriedumā Zemgales apgabaltiesa atzina, ka konkrētajā kriminālprocesā nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

No sprieduma motīvu daļas izriet, ka tiesa konstatēja, ka pirmoreiz kriminālprocesā nozīmēta iztiesāšana 2012.gada 28.februārī. Būtiski ir norādīt, ka no Zemgales apgabaltiesas spriedumā norādītās kriminālprocesa iztiesāšanas veikšanas hronoloģiskās secības ir nepārprotami secināms, ka kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā tika kavēta nevis /pers. C/ dēļ, bet gan tieši līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju rīcības (slimošanu un neierašanos uz tiesas sēdēm dēļ) rezultātā.

[4.1.] No Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada „Tiesu prakses apkopojuma par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un soda noteikšanā, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā" izriet, ka „ gadījumos, kad procesa norise tiek vilcināta un procesa ilgums kļūst nesaprātīgs sakarā ar kāda līdzapsūdzētā neierašanos uz liesas sēdēm, tad izšķirošs būs jautājums par to, vai valsts ir spērusi visus iespējamos un saprātīgos soļus, lai nodrošinātu līdzapsūdzētā ierašanos un ātrāku procesa norisi". No krimināllietas materiāliem neizriet, ka attiecībā uz /pers. B/ (vai viņa aizstāvjiem) būtu piemēroti kādi procesuālie piespiedu līdzekļi, vai /pers. B/ būtu kriminālprocesā uzaicināts valsts nodrošināts aizstāvis, lai paātrinātu kriminālprocesa iztiesāšanu. Tādējādi /pers C/skatījumā konkrētajā kriminālprocesā no tiesas puses netika veiktas visas darbības, kuras varēja tikt izdarītas, lai novērstu /pers. B/ veikto kriminālprocesa iztiesāšanas novilcināšanu.

[4.2.] /pers. C/ skatījumā nebūtu pamatota atsauce uz Kriminālprocesa likuma 14.panta 1.daļā noteiktajiem apstākļiem, kas ļauj attaisnot kriminālprocesa pabeigšanas novilcināšanu, jo pēc būtības kriminālprocesa iztiesāšana tika novilcināta nevis lietas juridiskās sarežģītības dēļ, bet gan līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju vairākkārtējas neierašanās uz tiesas sēdēm dēļ. Apstāklis, ka tiesa attiecībā pret šādu līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju attieksmi pret kriminālprocesa ātrāku iztiesāšanu bija pasīva dod pamatu secinājumam, ka konkrētajā gadījumā tika pārkāptas tieši /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Turklāt bez ievērības nedrīkst atstāt apstākli, ka visu līdzpasūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju novilcināto kriminālprocesa iztiesāšanas laiku /pers. C/ pavadīja apcietinājumā.

Līdz ar to aizstāvis lūdz tiesu ņemt vērā šos apstākļus, nosakot /pers. C/ galīgo sodu Krimināllikuma 49.[1]panta izpratnē.

[5.] Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma 5.punktā noteikts, ka „Personību raksturojošām ziņām ir svarīga nozīme, lemjot par vainīgajam piespriežamo kriminālsoda veidu un mēru ".

[5.1.] No /pers. C/ iepriekšējā darba devēja /SIA/ darbinieka raksturojuma izriet, ka /pers. C/ tiek raksturots kā atbildīgs, uzticams un lojāls darbinieks, disciplināra rakstura pārkāpumu nav bijuši, ir komunikabls un guvis pozitīvas atsauksmes starp uzņēmuma kolēģiem. Turklāt /SIA/ norādījusi, ka /pers. C/ pēc atbrīvošanas tiks nodrošināta darbavieta uzņēmumā. Līdz ar to no /pers. C/ iepriekšējā darba devēja raksturojuma var secināt, ka /pers. C/ ir sociāli komunikabls un ar vēlmi strādāt, kā arī visbūtiskāk, ka /pers. C/ būs nodrošināta darbavieta pēc viņa atbrīvošanas.

[5.2.] 2015.gada 19.februārī tika saņemts cietušā kriminālprocesā A/S „Swedbank" pārstāves rakstveida vēstule saistībā ar /pers. C/ nodarītā kaitējuma atlīdzināšanas procesu A/S „Swedbank". No minētās rakstveida vēstules un tā pielikuma izriet, ka /pers. C/ ir noslēdzis izlīgumu kriminālprocesā ar cietušo, kurš paredz cietušajam nodalītā kaitējuma atlīdzināšanu pilnā apjomā. Būtiski ir uzsvērt, ka A/S „Swedbank" rakstveida vēstulē tika norādīts, ka „līdz šīs vēstules sastādīšanas brīdim /pers. C/ pilda savas saistības, un neapmaksātu ikmēneša maksājumu saskaņā ar Izlīgumu nav".

[5.2.1.] Līdz ar to ir secināms, ka /pers. C/ ir sapratis sava izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu, kā rezultātā ir apņēmies cietušajam atlīdzināt nodarīto kaitējumu, ko arī viņš līdz pat šim brīdim ir rūpīgi veicis saskaņā ar vienošanās noteikumiem. Jānorāda, ka izlīguma ātrāku izpildi apgrūtina apstāklis, ka /pers. C/ atrodas apcietinājumā, taču par spīti tam /pers. C/ vēlas atlīdzināt cietušajam nodarīto kaitējumu pēc iespējas drīzāk. Tādējādi /pers C/ līdzšinējā rūpīgā attieksme pret kaitējuma atlīdzināšanu cietušajam būtu jāņem vērā pēc būtības, kā arī jāizvērtē Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punkta kontekstā, nosakot viņam galīgo soda mēru.

[5.3.] No personību raksturojošiem datiem būtiski ir norādīt, ka /pers. C/ ir 2007.gadā precējies, kā arī /pers. C/ apgādībā ir divi mazgadīgi bērni (dzimuši 2008.gadā un 2011.gadā). Tādējādi /pers C/ ir raksturojams kā ģimenes cilvēks, kura atbalsts viņa ģimenei ir būtiski nepieciešams, it īpaši ievērojot, ka /pers. C/ jau ilgstošu laiku atrodas apcietinājumā, kas liedzis /pers. C/ iespēju pilnvērtīgi tikties ar ģimeni Latvijas Sodu izpildes kodeksa 45.panta izpratnē.

[5.4.] Turklāt, kā izriet no krimināllietā esošajiem materiāliem - medicīniskās izziņas un izrakstiem no ārstniecības iestādēm (lietas 5.sējuma 116.lapa, 6.sējuma 215.lapa, 8.sējuma 28.-30.lapa), /pers. C/ jau ilgstošu laika periodu ir veselības problēmas, kā rezultātā /pers. C/ ir nepieciešama regulāra veselības kontrole un ārstēšana, ko viņam ieslodzījuma vietā pilnvērtīgi nevar nodrošināt. Tādējādi nosakot /pers. C/ sodu, lūgums ņemt vērā arī, ka /pers. C/ ilgstoša atrašanās ieslodzījuma vietā būtiski negatīvi ietekmē viņa veselības stāvokli, ievērojot arī, ka nepieciešamo ārstniecību ieslodzījuma vieta nevar nodrošināt.

[5.5.] No 2015.gada 24.februāra Rīgas Centrālcietuma /pers C//pers. C/ raksturojuma izriet, ka /pers. C/ saistībā ar viņa labu uzvedību tika divas reizes piemērots pamudinājums (par piedalīšanos cietuma apkārtējās teritorijas labiekārtošanā un saimnieciskajos darbos). No sociālā viedokļa /pers. C/ tiek raksturots kā komunikabls, ar citiem ieslodzītajiem uztur pozitīvu kontaktu, kā arī konfliktsituācijas neizraisa un tajās neiesaistās.

Turklāt /pers C/labprāt pats piedalās ieslodzījuma vietas organizētajos resocializācijas pasākumos, kā arī aktīvi uztur sakarus ar tuviniekiem, sarakstoties un satiekoties īslaicīgajās satikšanās.

Nosakot /pers C/galīgo sodu, aizstāvis lūdz ņemt vērā iepriekš norādītās /pers. C/ personību pozitīvi raksturojošās ziņas. /pers. C/, atrodoties

apcietinājumā, ir sapratis izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīguma raksturu, viņš vēlas pilnībā atlīdzināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās kaitīgās sekas, kā arī uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvesveidu kopā ar savu ģimeni. Pielikumā ir cietušā AS Swedbank rakstveida vēstule ar izlīguma grozījuma kopiju un pārstāves pilnvaras kopiju, kā arī /SIA/ raksturojums par /pers. C/ un raksturojums par /pers. C/ no Rīgas Centrālcietuma *(lietas 11.sējuma 189.-196.lapa).*

Zemgales apgabaltiesa konstatē 2015.gada 30.janvāra lēmumā Augstākās tiesas norādīto, ka tā jau lēmumā lietā SKK-95/2013 izteikusi atziņu, ka apelācijas instances tiesā, atkārtoti izskatot lietu, tiesas izmeklēšanai un tiesas debatēm jānotiek Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta lēmumā norādītajā apjomā un ietvaros.

Konkrētajā gadījumā tas nozīmē, ka apelācijas instances tiesai, ievērojot Augstākās tiesas 2014.gada 30.aprīļa un 2015.gada 30.janvāra lēmumos noteikto, lieta jāiztiesā daļā par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1. daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Turklāt ievērojams tas, ka spriedums daļā par /pers. C/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas un daļā, kurā /pers. C/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 9 mēnešiem un policijas kontroli uz 2 gadiem, ir stājies spēkā. Turklāt pēc iepriekšējā sprieduma /pers. C/ neizciestais sods ir brīvības atņemšana uz 3 gadiem 6 mēnešiem.

Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumā norādīto, apsvērusi aizstāvja rakstveida viedoklī minētos motīvus, Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums **atceļams daļā** par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, ziņas par apsūdzētā /pers. C/ personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Pārejas noteikumu 4.punktam un Krimināllikuma 7.panta 3.daļai (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Nosakot apsūdzētajam sodu, jau 2014.gada 13.oktobra Zemgales apgabaltiesas spriedumā par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta 2.daļai, tika atzīts tas, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis. Apelācijas instances tiesa pretēji pirmās instances tiesas secinājumiem atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ rīcībā ir saskatāms atbildību mīkstinošs apstāklis, un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu par tādu atzīstams tas, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto, un tas ir pamats pirmās instances tiesas spriedumā noteiktā soda samazināšanai.

Augstākā tiesa 2014.gada 30.aprīļa lēmumā norādījusi, ka, atzīstot par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot sodu, nebija ņēmusi vērā, konkrētajā lietā Zemgales apgabaltiesai tas bija jāņem vērā un jāmīkstina apsūdzētajam noteiktais sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, turklāt tas izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā.

Aizstāvis norādījis, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības ir rūpīgi pildījis un arī turpinās pildīt, lai atlīdzinātu visu no izlīguma izrietošo A/S „Swedbank" nodarīto kaitējumu un lūdz atzīt par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli arī to, ka /pers. C/ ir uzsācis kaitējuma atlīdzināšanu AS "Swedbank".

Apgabaltiesa atzīmē, ka /pers. C/ nodarītais kaitējums neizriet no izlīguma, kas slēgts ar cietušo, bet gan ir noziedzīga nodarījuma rezultāts. Līdz ar to konkrētajā gadījumā fakts, ka persona ir uzsākusi kaitējuma atlīdzināšanu, ir vērtējams pozitīvi. Tomēr, kā jau pamatoti savā 2014.gada 13.oktobra spriedumā norādījusi Zemgales apgabaltiesa - apsūdzētais /pers. C/ savas ar Izlīgumu apstiprinātās saistības pilda, taču mantisko kaitējumu atlīdzinājis tikai daļēji, tāpēc tas nav atzīstams par viņa atbildību mīkstinošu apstākli, tomēr ir ņemams vērā, vērtējot viņa personību. Nevietā ir aizstāvja norāde uz it kā nevienlīdzīgo attieksmi pret apsūdzētajiem šajā daļā, jo minētajā spriedumā Zemgales apgabaltiesa pamatoti ir norādījusi, ka - par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams arī tas, ka viņš ir pilnībā atlīdzinājis savu Izlīgumā ar cietušo apstiprināto mantiskā kaitējuma kompensācijas daļu. Aizstāvja ieskatā /pers. C/ kaitējuma pilnīgu atlīdzināšanu apgrūtina iestājušās krimināltiesiskās sekas, taču tas apgabaltiesas ieskatā nenozīmē, ka apcietinājumā esošām personām Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā minētā atbildību mīkstinošā apstākļa piemērošanai lietojami kādi īpaši labvēlīgi kritēriji.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā nav paredzēts atbildību mīkstinošs apstāklis - daļēja labprātīga nodarītā zaudējuma atlīdzināšana. Minētais likumā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis konstatējams tikai tad, kad zaudējums atlīdzināts pilnībā, nevis daļēji.

Lemjot par apsūdzētā /pers. C/ sodīšanu, apelācijas instances tiesa ņem vērā kriminālprocesā par apsūdzētā personību noskaidrotās ziņas, ka /pers. C/ uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi bija agrāk tiesāts divas reizes, pēdējo reizi 2009.gada 29.jūnijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc

Krimināllikuma 175.panta 3.daļas, 185.panta 1.daļas, 50.panta 1.daļas, 55.panta, 55.panta 6.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem, tātad jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis nosacīta brīvības atņemšanas soda pārbaudes termiņa laikā *(lietas 3.sējuma 97.-98., 104.-105., 107.-113.lapa).* Krimināllietas materiālos atrodas Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Drošības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļas prokurora 2011.gada 21.decembra lēmums par /pers. C/ izdošanu Igaunijas Republikai, kur viņš tiek turēts aizdomās par līdzīgu noziegumu izdarīšanu, kas atliekama līdz Latvijas Republikā uzsāktā kriminālprocesa pabeigšanai *(lietas 6.sējuma 216.-217.lapa).* Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs informējis, ka /pers. C/ Valsts SIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv *(lietas 3.sējuma 118.lapa).* No Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības Kurzemes rajona filiāles izziņas *(lietas 3.sējuma 136.lapa)* redzams, ka /pers. C/ nav informējis VPD amatpersonu par dzīvesvietas adreses maiņu vai par papildus adresi, kas ir uzskatāms par pārkāpumu saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu un Latvijas sodu izpildes kodeksa 155.pantu. 2010.gada 21.jūlijā /pers. C/ norīkots uz probācijas programmu, bet 2010.gada 17.septembrī atskaitīts no probācijas programmas par pieļautajiem pārkāpumiem, t.i, par nodarbību neapmeklēšanu, kas uzskatāms kā izvairīšanās no tiesas uzlikto pienākumu izpildes. Pārbaudes laikā vairākkārt neieradās reģistrēties VPD noteiktajā laikā, par to iepriekš nebrīdinot VPD amatpersonu un nepārceļot ierašanās laiku, bet paskaidrojumos kā aizbildinājumu minējis ģimenes apstākļus un aizņemtību darbā. 2011.gada 6.jūlijā /pers. C/ atkārtoti neieradās noteiktajā laikā reģistrēties Valsts probācijas dienestā. /pers. C/ apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, dzimuši 2008. un 2011.gadā *(lietas 5.sējuma 169., 170., 7.sējuma 162.lapa).* No darba vietām – /SIA/ raksturots pozitīvi *(lietas 5.sējuma 167.lapa).* No Centrālcietuma /pers. C/ raksturots pozitīvi *(lietas 7.sējuma 158.lapa).* Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. C/ veselības stāvokli, ko apliecina krimināllietā esošās medicīniskās izziņas un izraksti no ārstniecības iestādēm *(lietas 8.sējuma 166., 7.sējuma 211.lapa, 11.sējuma 28.-30.lapa).* No SIA "Glamurka" raksturojuma par /pers. C/ redzams, ka viņš sevi ir pierādījis kā spējīgu un uzņēmīgu, kā uzņēmuma lojālu darbinieku, kas būtiski veicinājis viņa izaugsmi uzņēmumā un iekļaušanos kolektīvā. Darba attiecību laikā /pers. C/ ir ar iniciatīvu un atbildību veicis viņam uzticētos pienākumus, kas arī veicinājis viņa kā darbinieka vērtību uzņēmumā. Kopš darba uzsākšanas uzņēmumā viņam nav bijušas disciplināra rakstura problēmas vai citāda rakstura nesaskaņas ar uzņēmuma vadību vai uzņēmuma darbiniekiem. /pers. C/ ir apķērīgs un uzņēmīgs, strādājot, ātri apguva uzņēmuma darbības jomas specifikas, kā arī tika veiksmīgi galā ar ikdienā veicamajiem darbiem. /pers. C/ ir komunikabls, tādējādi guvis pozitīvas atsauksmes no darba kolēģiem. Uzņēmums ir gatavs viņu atkārtoti nodarbināt pēc viņa atbrīvošanas *(lietas 11.sējuma 195.lapa).* Te apgabaltiesa atzīmē, ka raksturojumu ir parakstījusi /SIA/ Valdes locekle /pers. A0/, kā dēļ apgabaltiesa novērtējot raksturojumā iekļautos apgalvojumus, ievēro to ierobežoto ticamības pakāpi.

Rīgas Centrālcietuma raksturojumā par /pers. C/ minēts, ka, atrodoties Rīgas Centrālcietumā, ieslodzītais /pers. C/ ir pārkāpis Ministru kabineta 27.11.2007.noteikumu Nr. 800 "Izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumi" un Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma normas. Disciplinārā kārtā sodīts divas reizes: 06.03.2014. - uz vienu mēnesi aizliegts iegādāties pārtikas produktus un tabakas izstrādājumus izmeklēšanas cietuma veikalā (cietuma darbinieka cieņas un goda aizskaršana); 19.05.2014. - izteikts brīdinājums (nesaklāta guļamvieta atbilstoši izmeklēšanas cietumā noteiktajam vienotajam paraugam). Saskarsmē ar cietuma administrāciju cenšas būt pieklājīgs. Atrodoties ieslodzījumā, tika pamudināts divas reizes: 30.10.2013. rīkojums Nr.324ie., 28.12.2013. rīkojums Nr. 384ie. - par piedalīšanos cietuma apkārtējās teritorijas labiekārtošanā un saimnieciskajos darbos, vadoties pēc Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma 29.panta, /pers. C/ saņēmis pamudinājumus - viņam tika piešķirtas papildus īslaicīgās satikšanās. Ar citiem ieslodzītajiem uztur normālas attiecības, kā arī no kameras biedru puses negatīvu sūdzību par /pers. C/ nav. Konfliktsituācijas neizraisa un tajās neiesaistās. Ir komunikabls, prot pielāgoties. Pret cietuma izsniegto inventāru izturas saudzīgi. Personīgās higiēnas prasības ievēro, seko savai ārienei. Labprāt piedalās organizētajos resocializācijas pasākumos, regulāri izmanto ikdienas pastaigas, nodarbojas ar fizisko aktivitāti, skatās TV. Uztur sociāla rakstura sakarus ar tuviniekiem sarakstoties, satiekoties *(lietas 11.sējuma 196.lapa).*

Ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, to, ka apsūdzētais turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus nedzēstas sodāmības un nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, pirmās instances tiesa pamatoti /pers. C/ sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas noteikusi brīvības atņemšanas veidā, arī apelācijas instances tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt apsūdzētajam panta sankcijā paredzētos alternatīvos sodus, jo arī apgabaltiesa negūst pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot brīvības atņemšanas sodu, neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, par ko liecina apsūdzētā agrākās sodāmības, arī tas, ka viņš tiek turēts aizdomās par līdzīgu noziegumu izdarīšanu Igaunijas Republikā.

Ievērojot to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus noziedzīgos nodarījumus, galīgais sods apsūdzētajam /pers. C/ nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļas noteikumiem, piespriestos sodus daļēji saskaitot. Šāds sodu saskaitīšanas veids ir labvēlīgs apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitāms neizciestais sods pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2009.gada 29.jūnija sprieduma.

Šajā daļā apgabaltiesa ievēro Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumā norādīto, ka Augstākā tiesa jau lietā SKK- 255/2007 izteikusi atziņu, ka tas, ka pie noteiktā soda pēc Krimināllikuma Sevišķās daļas panta saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām pievienota lielāka neizciestā brīvības atņemšanas soda daļa, nekā tas bija izdarīts ar pirmās instances tiesas spriedumu, nav atzīstams par smagāka soda noteikšanu Kriminālprocesa likuma 562.panta trešās daļas izpratnē. Pēc iepriekšējā sprieduma /pers. C/ neizciestais sods ir brīvības atņemšana uz 3 gadiem 6 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām galīgajam sodam jābūt lielākam par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Daļā par apsūdzētā /pers. C/ slikto veselības stāvokli, uz ko norādīts rakstveida viedoklī, apgabaltiesa konstatē, ka apelācijas instances tiesas rīcībā nav ziņu, ka apsūdzētais /pers. C/ sava veselības stāvokļa dēļ nevarētu izciest brīvības atņemšanas sodu un ka viņam nepieciešamības gadījumā

ieslodzījuma vietā nebūtu nodrošināta nepieciešamā medicīniskā palīdzība. Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 78.panta noteikumiem, ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem no valsts budžeta apmaksātus veselības aprūpes pakalpojumus normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā. No valsts budžeta neapmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem Ārstniecības likumā noteiktajā kārtībā. Turklāt, Krimināllikuma Vispārīgās daļas normās, kas regulē soda noteikšanu, apsūdzētā veselības problēmas nav norādītas kā apstāklis, kas pats par sevi liedz apsūdzētajam piemērot brīvības atņemšanu.

Aizstāvis paudis viedokli, ka /pers. C/ ir raksturojams kā ģimenes cilvēks, kura atbalsts viņa ģimenei ir būtiski nepieciešams.

Apgabaltiesa norāda, ka apsūdzētais bija ģimenes cilvēks arī noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā, taču tas apsūdzēto neatturēja no kriminālī sodāmas rīcības. Pirmās instances tiesa ir ievērojusi apsūdzētā ģimenes stāvokli, taisot pārsūdzēto spriedumu.

Aizstāvis norādījis arī to, ka /pers. C/, atrodoties apcietinājumā, ir sapratis izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīguma raksturu, viņš vēlas uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvesveidu kopā ar savu ģimeni.

Apgabaltiesas ieskatā agrāk atkārtoti tiesātas personas, kura iepriekš rupji pārkāpusi nosacītas notiesāšanas noteikumus, apņemšanās uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvi ir vērtējama pozitīvi. Vienlaikus tā ir ar niecīgu ticamības pakāpi, un tādēļ pati par sevi nav pamats nosakāmā soda mīkstināšanai.

Aizstāvis norādījis, ka /pers. C/ skatījumā konkrētajā kriminālprocesā no tiesas puses netika veiktas visas darbības, kuras varēja tikt izdarītas, lai novērstu /pers. B/ veikto kriminālprocesa iztiesāšanas novilcināšanu, ka ir pārkāptas /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un līdz ar to /pers. C/, nosakot galīgo sodu, šis apstāklis būtu ņemams vērā.

Apgabaltiesas ieskatā aizstāvis nepamatoti apgalvojis, ka kriminālprocesa iztiesāšana ir novilcināta. Apelācijas instances tiesa norāda, ka Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija 2014.gada 13.oktobra spriedumā pamatoti ir atzinusi, ka šajā kriminālprocesā kriminālprocesa neattaisnotas novilcināšanas apstākļi nav konstatēti, un nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas apsūdzēta tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Kriminālprocesa likuma 14.panta 1.daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem. Tiesību uz procesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums ir konstatējams tad, ja procesā ir bijuši periodi, kuros valsts vara nav mērķtiecīgi un saprātīgi nodarbojusies ar procesa virzību, lai arī ir bijusi iespēja to darīt.

Šajā kriminālprocesā tādi apstākļi nav konstatējami.

Kriminālprocess uzsākts 2010.gada 3.decembrī, lēmums par lietas nodošanu tiesai pieņemts 2012.gada 4.janvārī. Krimināllieta saņemta Tukuma rajona tiesā 2012.gada 5.janvārī, pirmoreiz nozīmēta iztiesāšanai 2012.gada 28.februārī, kad iztiesāšana atlikta, jo slimības dēļ nav ieradies apsūdzētais /pers. B/.

2012.gada 13.jūnijā lietas iztiesāšana uzsākta, 14.jūnijā atlikta, jo nav ieradusies apsūdzētā /pers. B/ aizstāve B.Miķelsone.

2012.gada 24.oktobrī lietas izskatīšana turpināta, atlikta uz 2013.gada 7.janvāri.

Lietas izskatīšana turpināta 2013.gada 7.janvārī, 11.janvārī. 2013.gada 28.janvārī atlikta, jo saslimis /pers. C/ aizstāvis R.Jansons.

2013.gada 28.martā atlikta, jo saslimusi /pers. B/ aizstāve B.Miķelsone.

2013.gada 9.maijā lietas iztiesāšana turpinās, 13.maijā pasludināts pirmās instances tiesas spriedums.

Pirmo reizi krimināllieta iztiesāšanai apelācijas instancē Zemgales apgabaltiesā saņemta 2013.gada 25 jūlijā, kad nosūtīta trūkumu novēršanai Tukuma rajona tiesai.

Saņemot lietu atkārtoti pēc trūkumu novēršanas 2013.gada 9.septembrī, tā nozīmēta iztiesāšanai apelācijas instancē 2013.gada 26.novembrī, kad arī izskatīta.

Sakarā ar saņemtajām kasācijas sūdzībām lieta nosūtīta Augstākajai tiesai, kur saņemta 2014.gada 10.janvārī un izskatīta rakstveida procesā 2014.gada 30.aprīlī.

Atkārtotai iztiesāšanai apelācijas instancē krimināllieta Zemgales apgabaltiesā saņemta 2014.gada 9.maijā, nozīmēta iztiesāšanai 6.augustā, kad lietas iztiesāšana atlikta apsūdzētā /pers. B/ saslimšanas dēļ.

Uz nākošo tiesas sēdi 17.septembrī nav ieradies apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis A.Liepiņš, kurš arī pēkšņi sasirdzis.

Tikai trešajā reizē - 2014.gada 13.oktobrī krimināllieta iztiesāta atkārtoti apelācijas kārtībā.

2014.gada 25.novembrī lieta ar kasācijas sūdzībām un protestu saņemta Augstākajā tiesā, kur izskatīta 2015.gada 30.janvārī.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka kriminālprocesa norisi ietekmējis arī apstāklis, ka apsūdzētie nav pildījuši savus procesuālos pienākumus.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 11.februāra lēmumu apsūdzētajam /pers. C/ grozīts piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums, aizstājot to ar drošības naudu Ls 10 000 apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 27.jūlija lēmumu apsūdzētajam /pers. C/ drošības līdzeklis - drošības nauda atkal grozīts uz apcietinājumu un izsludināta viņa meklēšana, jo viņš izvairījies no izmeklēšanas - nav ieradies uz policijas izsaukumiem, slēpies. Aizturēts tikai 2011.gada 1.novembrī.

Šādos apstākļos, ievērojot krimināllietas apjomu - 11 sējumi, krimināllietas iztiesāšanas ātrumu un atlikšanas iemeslus, to, ka nav saskatāmas pirmstiesas izmeklēšanas vai tiesas neizdarības, neattaisnojama procesuālo darbību vilcināšana, nav bijis lielu iztiesāšanas pārtraukumu triju instanču tiesās, apelācijas instances tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesā pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Par soda izciešanā ieskaitāmo laiku savā 2015.gada 30.janvāra lēmumā ir izteikusies Augstākā tiesa un šajā daļā spriedumu nav atcēlusi.

Apsūdzētajam /pers. C/ ar pirmās instances tiesas spriedumu atstāts negrozīts drošības līdzeklis - apcietinājums, apelācijas instances tiesa un kasācijas instances tiesa /pers. C/ drošības līdzekli negrozīja. Apelācijas instances tiesa, arī atkārtoti lemjot šo jautājumu, atzīst, ka /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums - atstājams negrozīts, jo ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods, kā arī konstatējams, ka nav zudis vai mainījies konkrētā drošības līdzekļa piemērošanas pamats, nav mainījušies tā piemērošanas nosacījumi, kā arī nav noskaidroti citi apstākļi, kas noteica konkrētā drošības līdzekļa izvēli.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561[1]. un 563.pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu **atcelt:**

daļā par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas;

daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

/pers. C/ sodīt pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu /pers. C/ noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt - brīvības atņemšanu uz 3 gadiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu, /pers. C/ noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kurš nav izciests pēc 2009.gada 29.jūnija Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas sprieduma un galīgo sodu /pers. C/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 4 gadiem 1 mēnesi, ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

Drošības līdzekli /Pers C/- apcietinājumu, atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Krimināļprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos Augstākajā tiesā 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesnesis referents (paraksts) E.Lenšs
Tiesneši (paraksts) V.Donāns
(paraksts) V.Sprudzāns

Aizkrauklē 2015.gada 8.aprīlī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents E.Lenšs,
tiesneši V.Donāns, V.Sprudzāns,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu, kurā ar Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar policijas kontroli uz 1 gadu, pēc 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikts, noteiktos sodus daļēji saskaitot, brīvības atņemšana uz 3 gadiem 1 mēnesi un policijas kontrole uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu soda izciešanas laikā /pers. B/ ieskaitīts iepriekšējais apcietinājums no 2010.gada 3.decembra līdz 2011.gada 14.februārim.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar policijas kontroli uz 2 gadiem, pēc 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 1 mēnesi un policijas kontrole uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu galīgais sods pēc spriedumu kopības /pers. C/ noteikts, noteiktajam sodam daļēji pievienojot pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2009.gada 29.jūnija sprieduma neizciesto sodu, brīvības atņemšana uz 4 gadiem 3 mēnešiem un policijas kontrole uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu soda izciešanas laikā /pers. C/ ieskaitīts apcietinājums no 2010.gada 3.decembra līdz 2011.gada 14.februārim un no 2011.gada 1.novembra līdz 2013.gada 13.maijam.

Piedzīta solidāri no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" mantiskā kaitējuma kompensācija Ls 9 907,68 apmērā.

Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, konstatēja:

ar **Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu** /pers. B/ un /pers. C/ notiesāti pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un 185.panta 1.daļas par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarījuši svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā un no glabātuves lielā apmērā, un izdarījuši tīšu svešas mantas bojāšanu šādos apstākļos:

2010.gada 3.decembrī pēc plkst.2.00. apsūdzētais /pers. C/, būdams agrāk sodīts par zādzību, nosacīta soda izciešanas laikā, u n /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, darbojoties vienoti un saskaņoti ar citām personām, pret kurām krimināļprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, nolūkā izdarīt naudas zādzību no bankomāta ar automašīnu /TL marka/ ar /TL numurs/

piebrauca pie /SIA/ veikala ,,TOP" Jaunpils novada Jaunpils „Jāņukrogs", automašīnu novietojot uz ceļa apmēram 300 metru attālumā no veikala ,,TOP". /pers. C/, realizējot kopīgu nodomu, ar skrūvgriezi uzlauza veikala ,,TOP" ieejas durvju slēdzeni. Turpinot noziedzīgās darbības, apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ zādzības nolūkā iekļuva veikala telpā, kur atradās AS "Swedbank" bankomāts. Viens no grupas dalībniekiem, kriminālprocess pret kuru izdalīts atsevišķā lietvedībā, palika uz ceļa un novēroja automašīnu /TL marka/ un apkārtni, lai brīdinātu par apsardzes vai policijas darbinieku tuvošanos, vai citām briesmām, bet vēl viens dalībnieks, kriminālprocess pret kuru izdalīts atsevišķā lietvedībā, palika uz ielas pie veikala durvīm, lai novērotu apkārtni un brīdinātu par apsardzes vai policijas darbinieku tuvošanos, vai citām briesmām. Iekļuvis veikala telpās, apsūdzētais /pers. B/, realizējot kopīgu nodomu, ar speciāli šim nolūkam sagatavotu aprīkojumu metāla griešanai sagrieza bankomāta durvis, kuras pēc tam ar lauzni atlauza apsūdzētais /pers. C/. Tādā veidā abi apsūdzētie tīši bojāja svešu mantu - bankomātu Ls 8762,12 vērtībā. No AS "Swedbank" bankomāta abi apsūdzētie izņēma kasetes ar naudas banknotēm par kopējo summu Ls 15 610, tā nozogot naudas summu, kas veido lielus apmērus. Ar nozagtajām kasetēm ar naudas banknotēm /pers. B/, /pers. C/ un citas personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, no zādzības vietas aizbēga, kad pamanīja, ka veikalam tuvojas policijas darbinieki. Pēc zādzības izdarīšanas /pers. B/, /pers. C/ un citas personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, sadalīja savā starpā nozagto naudu, bet naudas kasetes un metāla griešanai paredzēto aprīkojumu izmeta. Šīs apsūdzēto /pers B/u n /pers C/*katra* darbības Tukuma rajona tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un 185.panta 1.daļas. *(lietas 10.sējuma 6.-28.lapa).*

Par pirmās instances tiesas spriedumu **Zemgales tiesas apgabala prokurors P.Sondors iesniedzis apelācijas protestu**, kurā lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu, atzīstot apsūdzētos par vainīgiem tādā apsūdzības apjomā, kādu prokurors uzturēja pirmās instances tiesā, un noteikt apsūdzētajiem sodus atbilstoši prokurora pozīcijai pirmās instances tiesā.

Uzskata, ka spriedums ir nepamatots un atceļams daļā par noziedzīgā nodarījuma aprakstu, juridisko kvalifikāciju un apsūdzētajiem noteikto sodu juridisku un faktisku apstākļu dēļ.

Tiesa, kvalificējot noziedzīgus nodarījumus, izslēgusi kvalificējošo pazīmi - organizēta grupa. Šāda tiesas nostāja neatbilst Krimināllikuma 21.pantā noteiktajam. Visas nepieciešamās pazīmes, lai konstatētu organizēto grupu, tiesa atzinusi par pierādītām, bet nepareizi piemērojusi Krimināllikuma Vispārīgās daļas normas, kas novedis pie nepareizas noziedzīgu nodarījumu kvalifikācijas.

Tiesa pārkvalificējusi abu apsūdzēto darbības no Krimināllikuma 185.panta 2.daļas uz Krimināllikuma 185.panta 1.daļu, norādot, ka iztiesāšanas gaitā netika gūti pierādījumi tam, ka apsūdzēto darbības izraisīja smagas sekas. Šāds tiesas secinājums ir kļūdains, kas radies nepareizas pierādījumu novērtēšanas rezultātā. Tiesa kā bankomāta vērtību norādījusi Ls 8762,12, vadoties no SIA Hansab izziņas. Tomēr tiesa nav ņēmusi vērā, ka šis aprēķins nav saistīts ar bankomāta izmaksu amortizāciju, un nav un nevar būt par pierādījumu bankomāta patiesajai tirgus vērtībai. Tiesa nav izvērtējusi uzņēmuma pārstāvja liecības tiesā par to, ka patiesā tirgus vērtība šādam bankomātam bijusi daudz lielāka par apsūdzībā norādīto. Turklāt tiesa nepamatoti no apsūdzības izslēgusi SIA „Mārksmens" nodarīto kaitējumu, demontāžas izdevumus un citus apsūdzībā norādītos apstākļus, sniedzot savu noziedzīga nodarījuma aprakstu.

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesa nepamatoti nav atzinusi par atbildību pastiprinošu apstākli to, ka abi apsūdzētie Krimināllikuma 185.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarījuši personu grupā (Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 2.punkts). Neatzīstot šo apstākli par atbildību pastiprinošu, nepareizi kvalificējot nodarījumu un nepietiekami izvērtējot apsūdzēto personības, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa noteikusi nesamērīgi mīkstus sodus.

Par pirmās instances tiesas spriedumu **apsūdzētais /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzību**, kurā lūdzis atcelt Tukuma rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru viņš atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas un taisīt jaunu spriedumu lietā, pārkvalificējot viņa darbības pēc Krimināllikuma 175.panta 3.daļas un 185.panta 1.daļas, piemērojot attiecīgu, samazinātu soda mēru un samazinot piedzenamās materiālās kompensācijas apmēru.

Apelators norādījis, ka tiesā atzinis savu vainu viņam inkriminētajās faktiskajās darbībās, taču viss noticis neapzināti un spontāni, tikai pašā zādzības brīdī apzinoties, ka tiek veikts noziedzīgs nodarījums. Tiesa pilnīgi nepareizi novērtējusi un konstatējusi cietušajiem nodarīto materiālo zaudējumu apmēru, kas novedis pie nepareizas noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijas un līdz ar to pie neatbilstoša soda mēra noteikšanas, tādēļ pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots, neatbilstošs Kriminālprocesa likuma 512.panta prasībām un atceļams.

Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pants noteic, ka atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziegumu, kas izdarīts lielā apmērā, iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nozieguma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto mēnešalgu kopsummu. Nozieguma izdarīšanas brīdī 2010.gada 3.decembrī minimālā mēnešalga Latvijas Republikā bija Ls 180, tātad, lai notiesātu viņu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, nepieciešams konstatēt, ka zādzība izdarīta lielā apmērā, proti, apmērā, kas sasniedz vismaz Ls 9000. Kā norāda pati tiesa - nauda, kura tika nozagta no bankomāta un izņemta uzreiz pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas Ls 8925 apmērā, ir atgriežama cietušajam. Tātad naudas summa, kura tikusi nozagta no AS „Swedbank" bankomāta, nesasniedz apmēru, lai nodarītā kaitējuma apmēru varētu uzskatīt par lielu.

AS „Swedbank" savā iesniegumā norādījusi pavisam citu naudas summu, kura it kā atradusies bankomātā zādzības brīdī un tikusi nozagta, taču ticami un neapgāžami pierādījumi šim apgalvojumam no cietušā puses nav iesniegti un lietas materiāli tādus nesatur. Lietā nav ārkārtas inventarizācijas akta, līdz ar to apsūdzībai un tiesai, kvalificējot noziedzīgu nodarījumu pēc apmēra

kvalificējošās pazīmes un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 19.panta 3.daļu, bija jāvadās no naudas summas, kura tika atrasta pie apsūdzētajiem un tiem izņemta. Viss minētais liecina par to, ka nav nekāda pamata viņa faktiskās darbības kvalificēt pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, jo tās atbilst Krimināllikuma 175.panta 3.daļas kvalifikācijai, kura paredz arī atšķirīgu soda mēra noteikšanu.

Tiesa pareizi kvalificējusi viņa darbības pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, konstatējot viņa krimināLatbildību par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu, taču pieļāvusi nepamatotas kļūdas, nosakot no apsūdzētajiem par labu cietušajam AS ,,Swedbank" piedzenamās zaudējumu summas apjomu. Tiesa cietušā sabojātās mantas (bankomāta) vērtību noteikusi, balstoties uz paša cietušā un dažādu liecinieku, kuru kvalifikācija nav pierādīta un ir apšaubāma, paskaidrojumiem, kas ir formāli un nav apstiprināti ar neapšaubāmiem pierādījumiem.

Nosakot soda mēru, Tukuma rajona tiesa nav ņēmusi vērā svarīgus atbildību mīkstinošus apstākļus - viņa vaļsirdīgā atzīšanās nodarītajā un tā nožēlošana, kā arī ģimenes stāvoklis. Tāpat tiesa nepamatoti norādījusi, ka /pers. C/ attieksme pret apsūdzību ir uzskatāma par viņa aizstāvības pozīciju, kuru viņš realizē ar nolūku samazināt savas vainas pakāpi un attaisnot savas darbības. Pirmās instances tiesā jau esot paudis savu attieksmi pret nodarīto, to nožēlojot un atzīstot savu vainu noziedzīga nodarījuma pastrādāšanā. Tiesa nav konstatējusi neatbilstības un/vai atšķirības starp viņa liecībām un lietas faktiskajiem apstākļiem. Apstāklis, ka viņš nepiekrīt savu noziedzīgo darbību juridiskajai kvalifikācijai un nodarītā materiālā kaitējuma apmēram, nepavisam nenozīmē, ka vēlas attaisnot savu rīcību un izvairīties no taisnīga soda.

Tukuma rajona tiesa, taisot spriedumu, nav pilnvērtīgi un skrupulozi izvērtējusi visus lietas apstākļus, pierādījumus un materiālus, kas atrodas lietā, tādēļ spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta nosacījumiem par sprieduma tiesiskumu un pamatotību, kā arī šī paša likuma 19.panta 3.daļas noteikumiem par saprātīgo šaubu iztulkošanu par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Svarīgi arī ņemt vērā apstākli, ka viņš atrodas pirmstiesas apcietinājumā jau kopš 2011.gada 1.novembra.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību bija iesniedzis arī apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis zvērināts advokāts A.Liepiņš. Spriedums daļā par /pers. B/ notiesāšanu ir stājies spēkā.

Ar **Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu** Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atcelts daļā par /pers. B/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, galīgā soda noteikšanu /pers. B/ pēc Krimināllikuma 50.panta 1.daļas, solidāru kaitējuma kompensācijas piedziņu no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" Ls 9 907,68 apmērā.

Izbeigts kriminālprocess pret /pers. B/ apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu.

Piedzīti solidāri no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank" Ls 4953,84. Pārējā daļā AS "Swedbank" prasība par kaitējuma kompensāciju Ls 4 953,84 nav noteikta.

Pārējā daļā Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atstāts negrozīts *(lietas 10.sējuma 182.-197.lapa).*

Ar **Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada 30.aprīļa lēmumu** Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 26.novembra spriedums atcelts daļā par /pers. B/ un /pers. C/ katram noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, /pers. C/ noteikto sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas solidāro piedziņu 7 048 *euro* (4 953,85 lati) no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank".

Atceltajās daļās lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā. Pārējā daļā apelācijas instances tiesas spriedums atstāts negrozīts.

/pers. C/ drošības līdzeklis – apcietinājums, atstāts negrozīts.

/pers. B/ drošības līdzeklis – drošības nauda, aizliegums izbraukt no valsts, aizliegums tuvoties noteiktām personām, - atstāts negrozīts *(lietas 10.sējuma 226.-235.lapa).*

Ar **Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu** Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atcelts daļā par apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/ katram noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas, daļā par /pers. C/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas solidāro piedziņu Ls 9907,68 apmērā no /pers. B/ un /pers. C/ par labu AS "Swedbank". Izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu. Pārējā daļā Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums atstāts negrozīts *(lietas 11.sējuma 99.-117.lapa).*

Ar **Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumu** Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedums atcelts daļā, ar kuru izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktu, daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu un lietu šajās

daļās nosūtīja jaunai izskatīšanai Zemgales apgabaltiesā *(lietas 11.sējuma 173.-181.lapa).*

Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā saņemts **apsūdzētā /pers. C/ aizstāvja zvērināta advokāta Armanda Stumberga rakstveida viedoklis** par apsūdzētajam /pers. C/ nosakāmo sodu, kurā norādīts, ka:

[1.] Zvērināts advokāts Armands Stumbergs realizē apsūdzētā /pers. C/ aizstāvību kriminālprocesā Nr. 11817002311.

[1.1.] Ar Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 30.janvāra lēmumu kriminālprocesā Nr.11817002311 tika atcelts Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 13.oktobra spriedums daļā, ar kuru izbeigts kriminālprocess pret /pers. C/ pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, kā arī daļā par /pers. C/ galīgā soda noteikšanu. Ievērojot minēto, /pers. C/ aizstāvis Kriminālprocesa likuma 559.panta 5.daļas kārtībā iesniedz rakstveida viedokli par /pers. C/ nosakāmo sodu.

[2.] Krimināllikuma 46.panta 3.daļā noteikts, ka „Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus". 2014.gada 13.oktobra Zemgales apgabaltiesas spriedumā kā /pers. C/ atbildību mīkstinošs apstāklis tika atzīts apstāklis, ka viņš vaļsirdīgi atzinās un izdarīto nožēloja.

[2.1.] No Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma 20.punkta izriet, ka „Fakts, ka persona ir atlīdzinājusi ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu, ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli. Vērtējams arī fakts, ka persona ir uzsākusi kaitējuma atlīdzināšanu". Attiecībā uz nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu Zemgales apgabaltiesa 2014.gada 13.oktobra spriedumā norādīja, ka /pers. C/ savas no izlīguma ar A/S ,,Swedbank" izrietošās saistības pilda, taču nodarītais kaitējums ir atlīdzināts tikai daļēji, kā rezultātā apelācijas instances tiesa secināja, ka šis apstāklis nav atzīstams par viņa atbildību mīkstinošu apstākli.

Šajā sakarā būtiski ir norādīt, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības ir rūpīgi pildījis un arī turpinās pildīt, lai atlīdzinātu visu no izlīguma izrietošo A/S ,,Swedbank" nodarīto kaitējumu (kas arī izriet no 2015.gada 19.februāra cietušā A/S ,,Swedbank" rakstveida vēstules).

[2.1.1.] norāda, ka /pers. C/ kaitējuma atlīdzināšanas procesu apgrūtina apstāklis, ka viņš jau ilgstošu laika posmu atrodas apcietinājumā. Tieši apstāklis, ka /pers. C/ atrodas apcietinājumā būtiski ietekmē viņa spējas šobrīd pilnā apjomā atlīdzināt nodarīto kaitējumu, kas būtu par pamatu atzīt kaitējuma atlīdzināšanu kā atbildību mīkstinošu apstākli. Ja /pers. C/ netiktu piemērots apcietinājums, tad nodarīto kaitējumu viņš būtu jau atlīdzinājis pilnā apjomā, tāpat kā to izdarīja līdzapsūdzētais /pers. B/.

[2.1.2.] 2014.gada 13.oktobra spriedumā apelācijas instances tiesa norādīja, ka /pers. B/ noslēgtā izlīguma ar A/S ,,Swedbank" pilnīga izpilde ir par pamatu atzīt to kā viņa atbildību mīkstinošu apstākli. Tajā pašā laikā tiesa norādīja, ka noslēgtā izlīguma izpilde neatbrīvo viņu no pienākuma atlīdzināt solidāri nodarīto kaitējumu. Pēc būtības /pers. B/ izlīguma izpilde neatbilda Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punkta prasībām, taču tiesas ieskatā viņam bija konstatējams minētais atbildību mīkstinošais apstāklis. Tādējādi būtu izvērtējams, vai /pers. C/ faktiskā situācija arī neatbilst Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā noteiktajam atbildību mīkstinošajam apstāklim, ievērojot iepriekš norādīto, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības rūpīgi pilda un turpmāk arī pildīs, lai A/S ,,Swedbank" pēc iespējas drīzāk tiktu atlīdzināts viss nodarītais kaitējums.

Ievērojot minēto, /pers. C/ aizstāvis lūdz tiesu ņemt vērā, ka /pers. C/ aktīvi atlīdzina A/S ,,Swedbank" nodarīto kaitējumu, par spīti apstāklim, ka viņš atrodas apcietinājumā, tādējādi jau atlīdzinot cietušajam nodarīto kaitējumu.

[3.] Krimināllikuma 52.panta 5.daļā noteikts, ka „Apcietinājumu un izciestā soda daļu soda termiņā ieskaita atbilstoši šā panta pirmās daļas noteikumiem". No Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 30.janvāra lēmuma izriet, ka Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2009.gada 20.oktobra spriedumā ieskaitīts /pers. C/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2009.gada 4.marta līdz 2009.gada 29.jūnijam.

[?.1.] Ievērojot Krimināllikuma 52.panta 5.daļas noteikumus, aizstāvis lūdz tiesu /pers. C/ soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto termiņu krimināprocesa Nr.11817002311/11390087510 ietvaros.

[4.] Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteikts, ka „Ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas". 2014.gada 13.oktobra spriedumā Zemgales apgabaltiesa atzina, ka konkrētajā kriminālprocesā nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

N o sprieduma motīvu daļas izriet, ka tiesa konstatēja, ka pirmoreiz kriminālprocesā nozīmēta iztiesāšan a 2012.gada 28.februārī. Būtiski ir norādīt, ka no Zemgales apgabaltiesas spriedumā norādītās kriminālprocesa iztiesāšanas veikšanas hronoloģiskās secības ir nepārprotami secināms, ka kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā tika kavēta nevis /pers. C/ dēļ, bet gan tieši līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju rīcības (slimošanu un neierašanos uz tiesas sēdēm dēļ) rezultātā.

[4.1.] No Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada „Tiesu prakses apkopojuma par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un soda noteikšanā, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā" izriet, ka „ gadījumos, kad procesa norise tiek vilcināta un procesa ilgums kļūst nesaprātīgs sakarā ar kāda līdzapsūdzētā neierašanos uz liesas sēdēm, tad izšķirošs būs jautājums par to, vai valsts ir spērusi visus iespējamos un saprātīgos soļus, lai nodrošinātu līdzapsūdzētā ierašanos un ātrāku procesa norisi". No krimināllietas materiāliem neizriet, ka attiecībā uz /pers. B/ (vai viņa aizstāvjiem) būtu piemēroti kādi procesuālie piespiedu līdzekļi, vai /pers. B/ būtu kriminālprocesā uzaicināts valsts nodrošināts aizstāvis, lai paātrinātu kriminālprocesa iztiesāšanu. Tādējādi /pers C/skatījumā konkrētajā kriminālprocesā no tiesas puses netika veiktas visas darbības, kuras varēja tikt izdarītas, lai novērstu /pers. B/ veikto kriminālprocesa iztiesāšanas novilcināšanu.

[4.2.] /pers. C/ skatījumā nebūtu pamatota atsauce uz Kriminālprocesa likuma 14.panta 1.daļā noteiktajiem apstākļiem, kas ļauj attaisnot kriminālprocesa pabeigšanas novilcināšanu, jo pēc būtības kriminālprocesa iztiesāšana tika novilcināta nevis lietas juridiskās

sarežģītības dēļ, bet gan līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju vairākkārtējas neierašanās uz tiesas sēdēm dēļ. Apstāklis, ka tiesa attiecībā pret šādu līdzapsūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju attieksmi pret kriminālprocesa ātrāku iztiesāšanu bija pasīva dod pamatu secinājumam, ka konkrētajā gadījumā tika pārkāptas tieši /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Turklāt bez ievērības nedrīkst atstāt apstākli, ka visu līdzpasūdzētā /pers. B/ un viņa aizstāvju novilcināto kriminālprocesa iztiesāšanas laiku /pers. C/ pavadīja apcietinājumā.

Līdz ar to aizstāvis lūdz tiesu ņemt vērā šos apstākļus, nosakot /pers. C/ galīgo sodu Krimināllikuma 49.^{1}panta izpratnē.

[5.] Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma 5.punktā noteikts, ka „Personību raksturojošām ziņām ir svarīga nozīme, lemjot par vainīgajam piespriežamo kriminālsoda veidu un mēru ".

[5.1.] No /pers. C/ iepriekšējā darba devēja / SIA/ darbinieka raksturojuma izriet, ka /pers. C/ tiek raksturots kā atbildīgs, uzticams un lojāls darbinieks, disciplināra rakstura pārkāpumu nav bijuši, ir komunikabls un guvis pozitīvas atsauksmes starp uzņēmuma kolēģiem. Turklāt /SIA/ norādījusi, ka /pers. C/ pēc atbrīvošanas tiks nodrošināta darbavieta uzņēmumā. Līdz ar to no /pers. C/ iepriekšējā darba devēja raksturojuma var secināt, ka /pers. C/ ir sociāli komunikabls un ar vēlmi strādāt, kā arī visbūtiskāk, ka /pers. C/ būs nodrošināta darbavieta pēc viņa atbrīvošanas.

[5.2.] 2015.gada 19.februārī tika saņemts cietušā kriminālprocesā A/S „Swedbank" pārstāves rakstveida vēstule saistībā ar /pers. C/ nodarītā kaitējuma atlīdzināšanas procesu A/S „Swedbank". No minētās rakstveida vēstules un tā pielikuma izriet, ka /pers. C/ ir noslēdzis izlīgumu kriminālprocesā ar cietušo, kurš paredz cietušajam nodalītā kaitējuma atlīdzināšanu pilnā apjomā. Būtiski ir uzsvērt, ka A/S „Swedbank" rakstveida vēstulē tika norādīts, ka „līdz šīs vēstules sastādīšanas brīdim /pers. C/ pilda savas saistības, un neapmaksātu ikmēneša maksājumu saskaņā ar Izlīgumu nav".

[5.2.1.] Līdz ar to ir secināms, ka /pers. C/ ir sapratis sava izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu, kā rezultātā ir apņēmies cietušajam atlīdzināt nodarīto kaitējumu, ko arī viņš līdz pat šim brīdim ir rūpīgi veicis saskaņā ar vienošanās noteikumiem. Jānorāda, ka izlīguma ātrāku izpildi apgrūtina apstāklis, ka /pers. C/ atrodas apcietinājumā, taču par spīti tam /pers. C/ vēlas atlīdzināt cietušajam nodarīto kaitējumu pēc iespējas drīzāk. Tādējādi /pers C/ līdzšinējā rūpīgā attieksme pret kaitējuma atlīdzināšanu cietušajam būtu jāņem vērā pēc būtības, kā arī jāizvērtē Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punkta kontekstā, nosakot viņam galīgo soda mēru.

[5.3.] No personību raksturojošiem datiem būtiski ir norādīt, ka /pers. C/ ir 2007.gadā precējies, kā arī /pers. C/ apgādībā ir divi mazgadīgi bērni (dzimuši 2008.gadā un 2011.gadā). Tādējādi /pers C/ ir raksturojams kā ģimenes cilvēks, kura atbalsts viņa ģimenei ir būtiski nepieciešams, it īpaši ievērojot, ka /pers. C/ jau ilgstošu laiku atrodas apcietinājumā, kas liedzis /pers. C/ iespēju pilnvērtīgi tikties ar ģimeni Latvijas Sodu izpildes kodeksa 45.panta izpratnē.

[5.4.] Turklāt, kā izriet no krimināllietā esošajiem materiāliem - medicīniskās izziņas un izrakstiem no ārstniecības iestādēm (lietas 5.sējuma 116.lapa, 6.sējuma 215.lapa, 8.sējuma 28.-30.lapa), /pers. C/ jau ilgstošu laika periodu ir veselības problēmas, kā rezultātā /pers. C/ ir nepieciešama regulāra veselības kontrole un ārstēšana, ko viņam ieslodzījuma vietā pilnvērtīgi nevar nodrošināt. Tādējādi nosakot /pers. C/ sodu, lūgums ņemt vērā arī, ka /pers. C/ ilgstoša atrašanās ieslodzījuma vietā būtiski negatīvi ietekmē viņa veselības stāvokli, ievērojot arī, ka nepieciešamo ārstniecību ieslodzījuma vieta nevar nodrošināt.

[5.5.] No 2015.gada 24.februāra Rīgas Centrālcietuma /psers.C//pers. C/ raksturojuma izriet, ka /pers. C/ saistībā ar viņa labu uzvedību tika divas reizes piemērots pamudinājums (par piedalīšanos cietuma apkārtējās teritorijas labiekārtošanā un saimnieciskajos darbos). No sociālā viedokļa /pers. C/ tiek raksturots kā komunikabls, ar citiem ieslodzītajiem uztur pozitīvu kontaktu, kā arī konfliktsituācijas neizraisa un tajās neiesaistās.

Turklāt /pers C/labprāt pats piedalās ieslodzījuma vietas organizētajos resocializācijas pasākumos, kā arī aktīvi uztur sakarus ar tuviniekiem, sarakstoties un satiekoties īslaicīgajās satikšanās.

Nosakot /pers C/galīgo sodu, aizstāvis lūdz ņemt vērā iepriekš norādītās /pers. C/ personību pozitīvi raksturojošās ziņas. /pers. C/, atrodoties apcietinājumā, ir sapratis izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīguma raksturu, viņš vēlas pilnībā atlīdzināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās kaitīgās sekas, kā arī uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvesveidu kopā ar savu ģimeni. Pielikumā ir cietušā AS Swedbank rakstveida vēstule ar izlīguma grozījuma kopiju un pārstāves pilnvaras kopiju, kā arī /SIA/raksturojums par /pers. C/ un raksturojums par /pers. C/ no Rīgas Centrālcietuma *(lietas 11.sējuma 189.-196.lapa).*

Zemgales apgabaltiesa konstatē 2015.gada 30.janvāra lēmumā Augstākās tiesas norādīto, ka tā jau lēmumā lietā SKK-95/2013 izteikusi atziņu, ka apelācijas instances tiesā, atkārtoti izskatot lietu, tiesas izmeklēšanai un tiesas debatēm jānotiek Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta lēmumā norādītajā apjomā un ietvaros.

Konkrētajā gadījumā tas nozīmē, ka apelācijas instances tiesai, ievērojot Augstākās tiesas 2014.gada 30.aprīļa un 2015.gada 30.janvāra lēmumos noteikto, lieta jāiztiesā daļā par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1. daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Turklāt ievērojams tas, ka spriedums daļā par /pers. C/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas un daļā, kurā /pers. C/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta 4.daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 9 mēnešiem un policijas kontroli uz 2 gadiem, ir stājies spēkā. Turklāt pēc iepriekšējā sprieduma /pers. C/ neizciestais sods ir brīvības atņemšana uz 3 gadiem

6 mēnešiem.

Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumā norādīto, apsvērusi aizstāvja rakstveida viedoklī minētos motīvus, Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedums **atceļams daļā** par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, ziņas par apsūdzētā /pers. C/ personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Pārejas noteikumu 4.punktam un Krimināllikuma 7.panta 3.daļai (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Nosakot apsūdzētajam sodu, jau 2014.gada 13.oktobra Zemgales apgabaltiesas spriedumā par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta 2.daļai, tika atzīts tas, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis. Apelācijas instances tiesa pretēji pirmās instances tiesas secinājumiem atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ rīcībā ir saskatāms atbildību mīkstinošs apstāklis, un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu par tādu atzīstams tas, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto, un tas ir pamats pirmās instances tiesas spriedumā noteiktā soda samazināšanai.

Augstākā tiesa 2014.gada 30.aprīļa lēmumā norādījusi, ka, atzīstot par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot sodu, nebija ņēmusi vērā, konkrētajā lietā Zemgales apgabaltiesai tas bija jāņem vērā un jāmīkstina apsūdzētajam noteiktais sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, turklāt tas izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā.

Aizstāvis norādījis, ka /pers. C/ savas no izlīguma izrietošās saistības ir rūpīgi pildījis un arī turpinās pildīt, lai atlīdzinātu visu no izlīguma izrietošo A/S „Swedbank" nodarīto kaitējumu un lūdz atzīt par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli arī to, ka /pers. C/ ir uzsācis kaitējuma atlīdzināšanu AS "Swedbank".

Apgabaltiesa atzīmē, ka /pers. C/ nodarītais kaitējums neizriet no izlīguma, kas slēgts ar cietušo, bet gan ir noziedzīga nodarījuma rezultāts. Līdz ar to konkrētajā gadījumā fakts, ka persona ir uzsākusi kaitējuma atlīdzināšanu, ir vērtējams pozitīvi. Tomēr, kā jau pamatoti savā 2014.gada 13.oktobra spriedumā norādījusi Zemgales apgabaltiesa - apsūdzētais /pers. C/ savas ar Izlīgumu apstiprinātās saistības pilda, taču mantisko kaitējumu atlīdzinājis tikai daļēji, tāpēc tas nav atzīstams par viņa atbildību mīkstinošu apstākli, tomēr ir ņemams vērā, vērtējot viņa personību. Nevietā ir aizstāvja norāde uz it kā nevienlīdzīgo attieksmi pret apsūdzētajiem šajā daļā, jo minētajā spriedumā Zemgales apgabaltiesa pamatoti ir norādījusi, ka - par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams arī tas, ka viņš ir pilnībā atlīdzinājis savu Izlīgumā ar cietušo apstiprināto mantiskā kaitējuma kompensācijas daļu. Aizstāvja ieskatā /pers. C/ kaitējuma pilnīgu atlīdzināšanu apgrūtina iestājušās krimināltiesiskās sekas, taču tas apgabaltiesas ieskatā nenozīmē, ka apcietinājumā esošām personām Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā minētā atbildību mīkstinošā apstākļa piemērošanai lietojami kādi īpaši labvēlīgi kritēriji.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktā nav paredzēts atbildību mīkstinošs apstāklis - daļēja labprātīga nodarītā zaudējuma atlīdzināšana. Minētais likumā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis konstatējams tikai tad, kad zaudējums atlīdzināts pilnībā, nevis daļēji.

Lemjot par apsūdzētā /pers. C/ sodīšanu, apelācijas instances tiesa ņem vērā kriminālprocesā par apsūdzētā personību noskaidrotās ziņas, ka /pers. C/ uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi bija agrāk tiesāts divas reizes, pēdējo reizi 2009.gada 29.jūnijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta 3.daļas, 185.panta 1.daļas, 50.panta 1.daļas, 55.panta, 55.panta 6.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem, tātad jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis nosacīta brīvības atņemšanas soda pārbaudes termiņa laikā *(lietas 3.sējuma 97.-98., 104.-105., 107.-113.lapa).* Krimināllietas materiālos atrodas Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Drošības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļas prokurora 2011.gada 21.decembra lēmums par /pers. C/ izdošanu Igaunijas Republikai, kur viņš tiek turēts aizdomās par līdzīgu noziegumu izdarīšanu, kas atliekama līdz Latvijas Republikā uzsāktā kriminālprocesa pabeigšanai *(lietas 6.sējuma 216.-217.lapa).* Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs informējis, ka /pers. C/ Valsts SIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv *(lietas 3.sējuma 118.lapa).* No Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības Kurzemes rajona filiāles izziņas *(lietas 3.sējuma 136.lapa)* redzams, ka /pers. C/ nav informējis VPD amatpersonu par dzīvesvietas adreses maiņu vai par papildus adresi, kas ir uzskatāms par pārkāpumu saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu un Latvijas sodu izpildes kodeksa 155.pantu. 2010.gada 21.jūlijā /pers. C/ norīkots uz probācijas programmu, bet 2010.gada 17.septembrī atskaitīts no probācijas programmas par pieļautajiem pārkāpumiem, t.i, par

nodarbību neapmeklēšanu, kas uzskatāms kā izvairīšanās no tiesas uzlikto pienākumu izpildes. Pārbaudes laikā vairākkārt neieradās reģistrēties VPD noteiktajā laikā, par to iepriekš nebrīdinot VPD amatpersonu un nepārceļot ierašanās laiku, bet paskaidrojumos kā aizbildinājumu minējis ģimenes apstākļus un aizņemtību darbā. 2011.gada 6.jūlijā /pers. C/ atkārtoti neieradās noteiktajā laikā reģistrēties Valsts probācijas dienestā. /pers. C/ apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, dzimuši 2008. un 2011.gadā *(lietas 5.sējuma 169., 170., 7.sējuma 162.lapa).* No darba vietām – SIA "Edmali" raksturots pozitīvi *(lietas 5.sējuma 167.lapa).* No Centrālcietuma /pers. C/ raksturots pozitīvi *(lietas 7.sējuma 158.lapa).* Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. C/ veselības stāvokli, ko apliecina kriminālllietā esošās medicīniskās izziņas un izraksti no ārstniecības iestādēm *(lietas 8.sējuma 166., 7.sējuma 211.lapa, 11.sējuma 28.-30.lapa).* No SIA "Glamurka" raksturojuma par /pers. C/ redzams, ka viņš sevi ir pierādījis kā spējīgu un uzņēmīgu, kā uzņēmuma lojālu darbinieku, kas būtiski veicinājis viņa izaugsmi uzņēmumā un iekļaušanos kolektīvā. Darba attiecību laikā /pers. C/ ir ar iniciatīvu un atbildību veicis viņam uzticētos pienākumus, kas arī veicinājis viņa kā darbinieka vērtību uzņēmumā. Kopš darba uzsākšanas uzņēmumā viņam nav bijušas disciplināra rakstura problēmas vai citāda rakstura nesaskaņas ar uzņēmuma vadību vai uzņēmuma darbiniekiem. /pers. C/ ir apķērīgs un uzņēmīgs, strādājot, ātri apguva uzņēmuma darbības jomas specifikas, kā arī tika veiksmīgi galā ar ikdienā veicamajiem darbiem. /pers. C/ ir komunikabls, tādējādi guvis pozitīvas atsauksmes no darba kolēģiem. Uzņēmums ir gatavs viņu atkārtoti nodarbināt pēc viņa atbrīvošanas *(lietas 11.sējuma 195.lapa).* Te apgabaltiesa atzīmē, ka raksturojumu ir parakstījusi SIA "Glamurka" Valdes locekle /pers. A0/, kā dēļ apgabaltiesa novērtējot raksturojumā iekļautos apgalvojumus, ievēro to ierobežoto ticamības pakāpi.

Rīgas Centrālcietuma raksturojumā par /pers. C/ minēts, ka, atrodoties Rīgas Centrālcietumā, ieslodzītais /pers. C/ ir pārkāpis Ministru kabineta 27.11.2007.noteikumu Nr. 800 "Izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumi" un Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma normas. Disciplinārā kārtā sodīts divas reizes: 06.03.2014. - uz vienu mēnesi aizliegts iegādāties pārtikas produktus un tabakas izstrādājumus izmeklēšanas cietuma veikalā (cietuma darbinieka cieņas un goda aizskaršana); 19.05.2014. - izteikts brīdinājums (nesaklāta guļamvieta atbilstoši izmeklēšanas cietumā noteiktajam vienotajam paraugam). Saskarsmē ar cietuma administrāciju cenšas būt pieklājīgs. Atrodoties ieslodzījumā, tika pamudināts divas reizes: 30.10.2013. rīkojums Nr.324ie., 28.12.2013. rīkojums Nr. 384ie. - par piedalīšanos cietuma apkārtējās teritorijas labiekārtošanā un saimnieciskajos darbos, vadoties pēc Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma 29.panta, /pers. C/ saņēmis pamudinājumus - viņam tika piešķirtas papildus īslaicīgās satikšanās. Ar citiem ieslodzītajiem uztur normālas attiecības, kā arī no kameras biedru puses negatīvu sūdzību par /pers. C/ nav. Konfliktsituācijas neizraisa un tajās neiesaistās. Ir komunikabls, prot pielāgoties. Pret cietuma izsniegto inventāru izturas saudzīgi. Personīgās higiēnas prasības ievēro, seko savai ārienei. Labprāt piedalās organizētajos resocializācijas pasākumos, regulāri izmanto ikdienas pastaigas, nodarbojas ar fizisko aktivitāti, skatās TV. Uztur sociāla rakstura sakarus ar tuviniekiem sarakstoties, satiekoties *(lietas 11.sējuma 196.lapa).*

Ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, to, ka apsūdzētais turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus nedzēstas sodāmības un nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, pirmās instances tiesa pamatoti /pers. C/ sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas noteikusi brīvības atņemšanas veidā, arī apelācijas instances tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt apsūdzētajam panta sankcijā paredzētos alternatīvos sodus, jo arī apgabaltiesa negūst pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot brīvības atņemšanas sodu, neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, par ko liecina apsūdzētā agrākās sodāmības, arī tas, ka viņš tiek turēts aizdomās par līdzīgu noziegumu izdarīšanu Igaunijas Republikā.

Ievērojot to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus noziedzīgos nodarījumus, galīgais sods apsūdzētajam /pers. C/ nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļas noteikumiem, piespriestos sodus daļēji saskaitot. Šāds sodu saskaitīšanas veids ir labvēlīgs apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitāms neizciestais sods pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2009.gada 29.jūnija sprieduma.

Šajā daļā apgabaltiesa ievēro Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra lēmumā norādīto, ka Augstākā tiesa jau lietā SKK-255/2007 izteikusi atziņu, ka tas, ka pie noteiktā soda pēc Krimināllikuma Sevišķās daļas panta saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām pievienota lielāka neizciestā brīvības atņemšanas soda daļa, nekā tas bija izdarīts ar pirmās instances tiesas spriedumu, nav atzīstams par smagāka soda noteikšanu Kriminālprocesa likuma 562.panta trešās daļas izpratnē. Pēc iepriekšējā sprieduma /pers. C/ neizciestais sods ir brīvības atņemšana uz 3 gadiem 6 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām galīgajam sodam jābūt lielākam par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Daļā par apsūdzētā /pers. C/ slikto veselības stāvokli, uz ko norādīts rakstveida viedoklī, apgabaltiesa konstatē, ka apelācijas instances tiesas rīcībā nav ziņu, ka apsūdzētais /pers. C/ sava veselības stāvokļa dēļ nevarētu izciest brīvības atņemšanas sodu un ka viņam nepieciešamības gadījumā ieslodzījuma vietā nebūtu nodrošināta nepieciešamā medicīniskā palīdzība. Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 78.panta noteikumiem, ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem no valsts budžeta apmaksātus veselības aprūpes pakalpojumus normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā. No valsts budžeta neapmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem Ārstniecības likumā noteiktajā kārtībā. Turklāt, Krimināllikuma Vispārīgās daļas normās, kas regulē soda noteikšanu, apsūdzētā veselības problēmas nav norādītas kā apstāklis, kas pats par sevi liedz apsūdzētajam piemērot brīvības atņemšanu.

Aizstāvis paudis viedokli, ka /pers. C/ ir raksturojams kā ģimenes cilvēks, kura atbalsts viņa ģimenei ir būtiski nepieciešams.

Apgabaltiesa norāda, ka apsūdzētais bija ģimenes cilvēks arī noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā, taču tas apsūdzēto neatturēja no krimināli sodāmas rīcības. Pirmās instances tiesa ir ievērojusi apsūdzētā ģimenes stāvokli, taisot pārsūdzēto spriedumu.

Aizstāvis norādījis arī to, ka /pers. C/, atrodoties apcietinājumā, ir sapratis izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīguma raksturu, viņš vēlas uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvesveidu kopā ar savu ģimeni.

Apgabaltiesas ieskatā agrāk atkārtoti tiesātas personas, kura iepriekš rupji pārkāpusi nosacītas notiesāšanas noteikumus, apņemšanās uzsākt likumpaklausīgas personas dzīvi ir vērtējama pozitīvi. Vienlaikus tā ir ar niecīgu ticamības pakāpi, un tādēļ pati par sevi nav pamats nosakāmā soda mīkstināšanai.

Aizstāvis norādījis, ka /pers. C/ skatījumā konkrētajā kriminālprocesā no tiesas puses netika veiktas visas darbības, kuras varēja tikt izdarītas, lai novērstu /pers. B/ veikto kriminālprocesa iztiesāšanas novilcināšanu, ka ir pārkāptas /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un līdz ar to /pers. C/, nosakot galīgo sodu, šis apstāklis būtu ņemams vērā.

Apgabaltiesas ieskatā aizstāvis nepamatoti apgalvojis, ka kriminālprocesa iztiesāšana ir novilcināta. Apelācijas instances tiesa norāda, ka Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija 2014.gada 13.oktobra spriedumā pamatoti ir atzinusi, ka šajā kriminālprocesā kriminālprocesa neattaisnotas novilcināšanas apstākļi nav konstatēti, un nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas apsūdzēta tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Kriminālprocesa likuma 14.panta 1.daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem. Tiesību uz procesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums ir konstatējams tad, ja procesā ir bijuši periodi, kuros valsts vara nav mērķtiecīgi un saprātīgi nodarbojusies ar procesa virzību, lai arī ir bijusi iespēja to darīt.

Šajā kriminālprocesā tādi apstākļi nav konstatējami.

Kriminālprocess uzsākts 2010.gada 3.decembrī, lēmums par lietas nodošanu tiesai pieņemts 2012.gada 4.janvārī. Krimināllieta saņemta Tukuma rajona tiesā 2012.gada 5.janvārī, pirmoreiz nozīmēta iztiesāšanai 2012.gada 28.februārī, kad iztiesāšana atlikta, jo slimības dēļ nav ieradies apsūdzētais /pers. B/.

2012.gada 13.jūnijā lietas iztiesāšana uzsākta, 14.jūnijā atlikta, jo nav ieradusies apsūdzētā /pers. B/ aizstāve B.Miķelsone.

2012.gada 24.oktobrī lietas izskatīšana turpināta, atlikta uz 2013.gada 7.janvāri.

Lietas izskatīšana turpināta 2013.gada 7.janvārī, 11.janvārī. 2013.gada 28.janvārī atlikta, jo saslimis /pers. C/ aizstāvis R.Jansons.

2013.gada 28.martā atlikta, jo saslimusi /pers. B/ aizstāve B.Miķelsone.

2013.gada 9.maijā lietas iztiesāšana turpinās, 13.maijā pasludināts pirmās instances tiesas spriedums.

Pirmo reizi krimināllieta iztiesāšanai apelācijas instancē Zemgales apgabaltiesā saņemta 2013.gada 25 jūlijā, kad nosūtīta trūkumu novēršanai Tukuma rajona tiesai.

Saņemot lietu atkārtoti pēc trūkumu novēršanas 2013.gada 9.septembrī, tā nozīmēta iztiesāšanai apelācijas instancē 2013.gada 26.novembrī, kad arī izskatīta.

Sakarā ar saņemtajām kasācijas sūdzībām lieta nosūtīta Augstākajai tiesai, kur saņemta 2014.gada 10.janvārī un izskatīta rakstveida procesā 2014.gada 30.aprīlī.

Atkārtotai iztiesāšanai apelācijas instancē krimināllieta Zemgales apgabaltiesā saņemta 2014.gada 9.maijā, nozīmēta iztiesāšanai 6.augustā, kad lietas iztiesāšana atlikta apsūdzētā /pers. B/ saslimšanas dēļ.

Uz nākošo tiesas sēdi 17.septembrī nav ieradies apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis A.Liepiņš, kurš arī pēkšņi sasirdzis.

Tikai trešajā reizē - 2014.gada 13.oktobrī krimināllieta iztiesāta atkārtoti apelācijas kārtībā.

2014.gada 25.novembrī lieta ar kasācijas sūdzībām un protestu saņemta Augstākajā tiesā, kur izskatīta 2015.gada 30.janvārī.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka krimināprocesa norisi ietekmējis arī apstāklis, ka apsūdzētie nav pildījuši savus procesuālos pienākumus.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 11.februāra lēmumu apsūdzētajam /pers. C/ grozīts piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums, aizstājot to ar drošības naudu Ls 10 000 apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 27.jūlija lēmumu apsūdzētajam /pers. C/ drošības līdzeklis - drošības nauda atkal grozīts uz apcietinājumu un izsludināta viņa meklēšana, jo viņš izvairījies no izmeklēšanas - nav ieradies uz policijas izsaukumiem, slēpies. Aizturēts tikai 2011.gada 1.novembrī.

Šādos apstākļos, ievērojot krimināllietas apjomu - 11 sējumi, krimināllietas iztiesāšanas ātrumu un atlikšanas iemeslus, to, ka nav saskatāmas pirmstiesas izmeklēšanas vai tiesas neizdarības, neattaisnojama procesuālo darbību vilcināšana, nav bijis lielu iztiesāšanas pārtraukumu triju instanču tiesās, apelācijas instances tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas /pers. C/ tiesības uz krimināprocesā pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Par soda izciešanā ieskaitāmo laiku savā 2015.gada 30.janvāra lēmumā ir izteikusies Augstākā tiesa un šajā daļā spriedumu

nav atcēlusi.

Apsūdzētajam /pers. C/ ar pirmās instances tiesas spriedumu atstāts negrozīts drošības līdzeklis - apcietinājums, apelācijas instances tiesa un kasācijas instances tiesa /pers. C/ drošības līdzekli negrozīja. Apelācijas instances tiesa, arī atkārtoti lemjot šo jautājumu, atzīst, ka /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums - atstājams negrozīts, jo ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods, kā arī konstatējams, ka nav zudis vai mainījies konkrētā drošības līdzekļa piemērošanas pamats, nav mainījušies tā piemērošanas nosacījumi, kā arī nav noskaidroti citi apstākļi, kas noteica konkrētā drošības līdzekļa izvēli.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561^{1}. un 563.pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Tukuma rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu **atcelt:**

daļā par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas;

daļā par soda noteikšanu /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu un galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

/pers. C/ sodīt pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu /pers. C/ noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt - brīvības atņemšanu uz 3 gadiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu, /pers. C/ noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kurš nav izciests pēc 2009.gada 29.jūnija Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas sprieduma un galīgo sodu /pers. C/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 4 gadiem 1 mēnesi, ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

Drošības līdzekli /pers C/- apcietinājumu, atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos Augstākajā tiesā 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesnesis referents E.Lenšs

Tiesneši V.Donāns

V.Sprudzāns